

Til Justitsministeren
Til Folketingets retsordførere

17.12.04

Hvorfor straf og ikke behandling

Hvorfor går man ikke efter kvalitet i stedet for, når man nu vil ændre lovgivningen og konsekvenserne for spritbilister????????????????

I Alkoholbehandlerbranchen er det frustrerende at vide, at det kan gøres så meget bedre både i samfundsmæssigt henseende, men også rent menneskeligt i relation til de mennesker, der bliver dømt for spirituskørsel. At justitsministeren så ikke griber lejligheden til en forbedring, der både er forebyggende og samtidigt opkvalificerende er helt uforståeligt. Det er både menneskelige omkostninger der er på spil her, men så sandelig også samfundsmæssige omkostninger, hvor forebyggelse vil kunne påvirke sundhedsbudgettet i positiv retning.
Behandling kan være:

Eks. Mand taget i spirituskørsel, fast arbejde, kernefamilie og økonomien i orden. En kvik person i kriminalforsorgen foreslår behandling og så iværksættes et års behandling, hvor den pågældende i starten støttes med faste aftaler om indtagelse af antabus 2 gange ugentligt under kontrol, endvidere kognitiv terapi, hvor der arbejdes med drikkemønstre, højriskosituationer og tilbagefaldsstrategier, alt sammen set ud fra den specifikke måde den pgl. har drukket på.

I forløbet ændres der fra antabus til at blæse i alkometer to gange i slutningen af forløbet er det udelukkende samtalerapi. Baggrunden for et sådant forløb er, at man afprøver om terapien har virket. Er der mål eller strategier, der skal ændres, kan dette afprøves undervejs.

Så når året er gået, har han en værktøjskasse med sig og et perfekt indsigtsgivende forløb som har gjort ham i stand til at klare hverdage uden drikkerti og en glad familie. Se det vokser man af og bliver bedre i stand til at klare sig i fremtiden.

Som det aktuelt kan foregå, når kriminalforsorgen foreslår behandling og dommen er afsagt, er det bare ikke sikkert at man som spiritusbilist får et relevant tilbud. Kriminalforsorgen accepterer at man efter en dom "nøjes" antabus og atter antabus uden den terapeutiske tiltag. F.eks. at indtage antabus hos egen læge. Så sker der med sikkerhed ingenting der rykker ved problematikken, der har gjort at man drak for meget. Mange ser bare frem til den dag de slipper for antabussen og så er man ofte tilbage igen til status quo —" behandling" der også accepteres, kan være at gå til AAmøder hvor der absolut ikke er kontrol med om og hvordan man drikker på et professionelt plan.

Skulle man ikke skærpe og forbedre vilkårene her?

Hvorfor er det ikke et krav, at man modtager en kvalificeret behandling?

En ændring af lovgivningen så man regulært kan vælge behandling, i stedet for afsoning ville være en rigtig konstruktiv ændring.

En ændring der også ville signalere seriøse positive udmeldinger ville også være, at alle der bliver taget i spirituskørsel skal have kontakt til det etablerede alkoholbehandlingssystem.